

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.985 van 31 maart 2004
in de zaak A. 118.627/VII-26.152**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. QUINTELIER,
 kantoor houdende te 2140 ANTWERPEN,
 Plantin&Moretuslei 141

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Poolse nationaliteit, op 25 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 24 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat R. QUINTELIER, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 23 juli 2000 en verklaarde zich op 26 juli 2000 vluchteling.

1.2. Op 24 oktober 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 13 maart 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"Geachte,

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 30 januari 2002 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).

U kan tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een beroep tot schorsing, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, instellen voor de afdeling Administratie van de Raad van State. Deze beroepen zijn niet opschortend."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat het bevel om het grondgebied te verlaten zonder enig direct en persoonlijk contact met de verzoekende partij tot stand zou zijn gekomen, doordat de bestreden beslissing in het Nederlands werd betekend terwijl de verzoekende partij deze taal onmachtig is en doordat de commissaris-generaal de bestreden beslissing baseerde op artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), terwijl dit artikel zou voorbehouden zijn voor de Dienst Vreemdelingenzaken;

Overwegende dat de verzoekende partij de kans heeft gekregen om tijdens de asielprocedure haar persoonlijke situatie uiteen te zetten; dat zij werd gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en, naar aanleiding van haar dringend beroep, daartoe werd uitgenodigd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zij verzuimde daaraan gevolg te geven;

Overwegende dat de verzoekende partij ten tijde van haar asielaanvraag een verklaring heeft ondertekend waarin zij erkent erover geïnformeerd te zijn dat de taal waarin haar asielaanvraag onderzocht zou worden het Nederlands is; dat zij zich bijgevolg niet kan beklagen over de taal van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de commissaris-generaal de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken bevestigde omdat de verzoekende partij geen gevolg had gegeven aan de vraag om inlichtingen binnen de maand na de verzending van de oproeping, met toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat de commissaris-generaal in het kader van het dringend beroep over dezelfde beslissingsbevoegdheid beschikt als de minister van Binnenlandse Zaken wat betreft de beoordeling van de ontvankelijkheid van de asielaanvraag; dat hij deze dan ook onontvankelijk kan verklaren om dezelfde redenen als deze welke door artikel 52, § 2 van de Vreemdelingenwet worden voorzien;

Overwegende dat geen van de aangevoerde redenen een schending van de zorgvuldigheidsplicht aantonen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert, doordat er gebruik werd gemaakt van een "stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering en er geen "link werd gelegd met de eigenheid van de toestand van de verzoekende partij";

Overwegende dat op geen enkele wijze wordt verduidelijkt in welke zin en op welke manier de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening had moeten houden met de "eigenheid van de toestand" van de verzoekende partij wanneer deze niet ingaat op de vraag om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal; dat deze precies bedoeld was om de verzoekende partij toe te staan de "eigenheid van haar toestand" nader toe te lichten; dat de beslissing van de commissaris-generaal niet enkel op haar afwezigheid werd gesteund, maar ook op haar verzuim de nodige informatie te geven; dat de bestreden beslissing niet aangetast is door een gebrekkige motivering; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenendertig maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.